

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.20.552/2025/16.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Osztovits András előadó bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A kérelmező: kérelmező1 (cím1)

A kérelmező képviselője:

dr. Subasicz Éva ügyvéd (cím2)

A kérelmezett: kérelmezett (cím3)

A kérelmezett képviselője:

dr. Győrbíró Dorottya Kriszta ügyvéd cím4)

A per tárgya: gyermek jogellenes visszatartása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

kérelmezett

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.632.214/2025/10.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.Pk.500.189/2024/43-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 914.400 (kilencszáztizennégyezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező és a kérelmezett (továbbiakban: felek) 2019. április 25-én un. társszülői megállapodást kötöttek. Ez egy speciális tartalmú közös nyilatkozat volt, amelyben – többek között – vállalták, hogy a jövőben megszületendő közös gyermekeikkel életvitelszerűen I.-ben élnek, a gyerekeket a kérelmezett fogja gondozni, és a kérelmező rendszeresen találkozhat velük (kapcsolattartási joga lesz).

[2] A megállapodás megkötésekor a felek egymással párkapcsolatban nem éltek, a kérelmezettnek harmadik személlyel állt fenn élettársi kapcsolata.

[3] A kérelmezettnek 2022. február 2-án A. B-Z., J. B-Z. és O. B-Z. utónevű gyermekei születtek.

[4] A kérelmezett a gyermekekkel együtt 2023 szeptemberében L.-ba, majd B.-re utazott. A visszautazást I.-be 2023. október 7-én tervezték, amely utazására az ugyanezen napon kitört p.-i.-i fegyveres konfliktus miatt nem került sor. Emiatt a felek abban állapodtak meg, hogy a kérelmezett és a gyermekek biztonsági okokból Magyarországon maradnak. A kérelmezett B.-en lakást bérelt, a gyermekeket óvodába íratta. A kérelmező a kapcsolattartás érdekében több alkalommal B.-re utazott és tartásdíjat is fizetett.

[5] A kérelmező az i.-i biztonsági helyzet kedvező alakulására tekintettel arra kérte a kérelmezettet, hogy a gyermekkel térjen vissza I.-be, a kérelmezett ugyanerre hivatkozással a visszatérést megtagadta. 2024 februárjában ügyvédi felszólítás útján felszólítást küldött a

kérelmezettnek a gyermekek I.-be történő visszavitele iránt. A kérelmező a visszavitelt megtagadta.

A kérelem és a kérelmezett védekezése

[6] A kérelmező kérelmében azt kérte, hogy a bíróság rendelje el a felek mindhárom kiskorú gyermekének szokásos tartózkodási helyükre, I.- területére való visszavitelét, a gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogai vonatkozásairól szóló, Hágában 1980. évi október 25. napján kelt szerződés kihirdetéséről szóló 1986. évi 14-es törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Hágai Egyezmény) 3., 4. és 5. cikkeire hivatkozással.

[7] A kérelmezett a kérelem elutasítását kérte. Elsődlegesen azzal érvelt, hogy a gyermekek jogszerűen tartózkodnak Magyarországon, mert ehhez a kérelmező hozzájárult. A szokásos tartózkodási helyre visszatérés kivitelezhetetlen, a családnak nincs lakhatási, megélhetési lehetősége. A jogellenes visszatartás megállapításának esetére hivatkozott a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontjára: I.- államban háborús helyzet van, amely miatt a gyermekek nem csak a testi sérülés vagy halálos sérülés veszélyének lennének kitéve, hanem az állandó stressz is elviselhetetlen helyzetet teremtené számukra.

Az első- és másodfokú határozat

[8] Az elsőfokú bíróság végzésével a kérelmező kérelmét elutasította.

[9] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a kérelmező bizonyította a gyermekek visszatartása jogellenes voltát, tehát az Egyezmény főszabálya szerint a gyermekeket a szokásos tartózkodási helyre (I.-be) vissza kell vinni.

[10] Ezt követően vizsgálta a kérelmezett által hivatkozott kimentési okot: az Egyezmény 13. cikk b) pontja alapján a gyermekek alapvető érdekét sérti-e a visszavitel. A visszavitel elrendelése ugyanis csak akkor tagadható meg, ha az a gyermekek érdekével összeegyeztethetetlen, számukra testi vagy lelki károsodást vagy más módon elviselhetetlen helyzetet eredményezne. A Hágai Egyezmény vélelmezi, hogy a szokásos tartózkodási helyre való azonnali visszavitel felel meg leginkább a gyermek érdekének és ezt a vélelmet csak különösen indokolt esetben lehet megdönteni, amelynek bizonyítása az azt hivatkozó felet, azaz kérelmezett-tet terheli.

[11] Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy I. kiemelt biztonsági kockázati besorolású, a halaszthatatlan utazásra javasolt térségek közé tartozik. A gyermekek mindenek fölött álló érdekét szem előtt tartva a potenciális kockázatot minimalizálni kell, személyes biztonságuk és testi épségük minden más szempontot megelőz. A gyermekek visszavitele a felelőtlenség és kalandorság határát súrolná, tragédia bekövetkezése esetén az egyéni és intézményi felelősség sem lenne megkerülhető. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontja alapján megtagadta a gyermek visszavitelének elrendelését.

[12] A kérelmező és a kérelmezett fellebbezésesei folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatta és kötelezte a kérelmezettet mindhárom kiskorú gyermek visszavételére a gyermekek szokásos tartózkodási helyére, I.-be.

[13] A fellebbezés körében már egyik fél sem vitatta, hogy a gyermekek szokásos tartózkodási helye I.-ben volt, és a kérelmezett jogellenesen tartotta vissza a gyermekeket Magyarországon. Ezért a másodfokú bíróság csak azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen és az eljárás adatainak helyes mérlegelésével tagadta-e meg a gyermekek visszavételének elrendelését a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontja alapján.

[14] A másodfokú bíróság részletesen kifejtette, hogy az i.-i események kapcsán hosszú ideje nem tapasztalt helyzetekre kell emberileg és jogilag helytálló és vállalható döntést hozni, minden esetben az ügy egyedi sajátosságaira is tekintettel. A bíróság sem az aktuális, sem a hosszabb távú folyamatok tekintetében nem végezhet stratégiai elemzést, döntése során a Hágai Egyezmény alapvető célját (a megsértett szülői felügyelet helyreállítását) és a gyermekek érdekét kell vizsgálnia, a gyermek érdekének mindenek felett álló biztosítása mellett. A másodfokú bíróság szerint I.-ben az élet úgy a nemzetközi, mint a belső viszonyokat tekintve mindennapi veszélyekkel terhelt és időről-időre gyors változásokon megy keresztül. A felek ebben a közegben éltek és a veszély időszak után, egy olyan, mára tartósnak tekinthető folyamat zajlik, amely alapján nem áll fenn az a súlyú konkrét veszély, amelyre a jelen esetben a Hágai Egyezmény 13. cikkének b) pontját alkalmazni kellene.

[15] Az időközben megkötött tűzszünetek erősítik azt a helyzetet, hogy I.-ben a megszokott vagy azt közelítő módon éljenek az emberek. A gyermekek az általános életvitelüket folytathatják, már nem állnak fenn az egyébként megtagadási okként értékelendő háborús körülmények, ezért a gyermekek pszichés állapota a visszavétel elrendelésének nem képezhet akadályt. Jelen esetben a visszavittel érintett ország szűkebb területéről, a gyermekek szokásos tartózkodási helyéről megállapítható, hogy E. és környéke hosszabb ideje az i.-i hatóságok által a mindennapi élet feltételeit megfelelően biztosító területnek minősül.

[16] A másodfokú bíróság mindezek alapján az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és elrendelte a gyermekek I.-be történő visszavételét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A kérelmezett felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kérelmező kérelmének elutasítását, másodlagosan az eljáró bíróságok új eljárásra, új határozat hozatalára utasító határozat meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdésébe, 263. §-ába, 266. §-ába, 267. §-ába, 268. §-ába, 279. § (1) bekezdésébe, 320. § (1) bekezdésébe, 373. § (2) bekezdésébe, 346. §-ába, a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontjába, a gyermekek jogairól szóló New Yorkban 1989. november 20-án kelt egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény (New York-i Egyezmény) 2., 3., 9., 10. cikkébe, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8., 14., cikkébe, 7. kiegészítő jegyzőkönyvének 5. cikkébe ütköző módon jogszabálysértő.

[18] Állította, hogy a kérelmező nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének, az általa benyújtott bizonyítékok nem voltak formailag vagy tartalmilag alkalmasak annak igazolására, hogy I. állam területén a háborús helyzet megszűnt vagy legalább mérséklődött volna. A kiskorú gyermekek továbbra is közvetlen veszélyben lennének vagy olyan stressz, pszichés hatás alá kerülnének, amely ellentétes az érdekükkel. A másodfokú bíróság kirívóan okszerűtlenül mérlegelte ezeket a bizonyítékokat és nem vette figyelembe, hogy a kérelmező által hivatkozott tűzszünetet követően újabb háborús események, támadások történtek I. állam területén, így a béke nem valósult meg.

[19] A másodfokú bíróság nem állapíthatta volna meg azt sem, hogy köztudomású tény a tartós, egész I.-re kiterjedő tűzszünet. Újabb tűzszünet azóta sem jött létre, a fogolycsere azóta sem fejeződött be. A kérelmező által becsatolt irat egyetlen napra, 2024. december 14-re vetíti le E. és környéke biztonságos besorolást, ebből nyilvánvalóan nem lehet olyan megalapozott következtetést levonni, hogy a bíróság által megállapított 2025. március 21-i napon a gyerekek I.-be való visszavitele ne tenné ki őket konkrét veszélyhelyzetnek a háborús konfliktus miatt. Utalt az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikkén alapuló Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlatára is, amelynek értelmében minden egyes ügyben egyedileg kell megvizsgálni és kerülni kell a visszavitel mechanikus elrendelését.

[20] A kérelmező felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályában fenntartását kérte. Állította, hogy a jogerős végzés a kérelmezett által hivatkozott indokokból nem jogszabálysértő. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen mérlegelte a rendelkezésre álló nyilatkozatokat és bizonyítékokat, amelyekből okszerű következtetést levonva állapította meg, hogy a kiskorú gyermekek visszavitele I. államba nem tenné ki őket testi vagy lelki károsodásnak. E körben nem relevánsak azok a minisztériumi tájékoztatások, amelyek turista célú beutazás esetére foglalnak állást az ország biztonsági helyzetéről.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, amelynek tárgya a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a jogerős határozat állított jogszabálysértésének vizsgálata. A Kúria vonatkozó joggyakorlata értelmében a felülvizsgálati eljárásban kizárólag a jogerős határozat meghozataláig eltelt időszak vizsgálható és nem lehet figyelembe venni a jogerős határozat hirdetését követően bekövetkezett változásokat, az arra vonatkozó nyilatkozatokat. Ha egy kérdéssel a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem, hivatkozás hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el (Pfv.II.20.009/2021/8., Pfv.III.21.060/2022/6., Gfv.III.30.245/2022/7.).

[22] A Kúria a jogerős végzést a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. A kérelmezett felülvizsgálati kérelmében nem vitatta a jogerős végzésnek azt a megállapítását, hogy a gyermekek visszatartása jogellenes volt, a Kúria ezért magát a jogellenesség tényét nem vizsgálhatta.

[23] A Kúria tehát kizárólag abból a szempontból értékelhette a jogerős végzés jogszabálysértő voltát, hogy megállapítható volt-e olyan tény, körülmény, amely alapján a

visszavitt a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontja alkalmazásával meg kellett tagadni. Ebből következően a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során nem értékelhette a jogerős végzés után I. állam területén induló háborús cselekményeket, a felülvizsgálati eljárás szigorú eljárásjogi keretei csak a jogerős végzés során értékelt bizonyítékok jogszabálysértő voltának vizsgálatát teszik lehetővé [Pp. 406. § (1) bekezdés, Pp. 423. § (2) bekezdés].

[24] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslati jellegéből következően a felülvizsgálati kérelemnek kötelező tartalmi kellékei vannak. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek pontosan meg kell jelölnie a megsértett jogszabályhelyet és tartalmi okfejtést kell adnia a jogerős határozat jogszabálysértésére [Pp. 413. § (1) bekezdés b) pont]. Amennyiben a felülvizsgálati kérelem a fenti tartalmi előírásoknak nem felel meg, a Kúria érdemben a jogszabálysértésre való hivatkozást nem vizsgálja.

[25] A kérelmezett számtalan eljárásjogi jogszabálysértést tüntetett fel.

[26] A Pp. 263. §-a a tényállás szabad megállapításának elvét rögzíti. Két bekezdésből áll, a kérelmezett nem jelölte meg melyik bekezdést sérelmezi, illetve egyik bekezdés megsértésének sem adta tartalmi indokát. Ugyancsak hiányos a Pp. 267. §-ra, illetve Pp. 268. §-ra hivatkozás. A bizonyítás módjai (Pp. 267. §), továbbá a bizonyítási eszközök (Pp. 268. §) feltüntetése mellett a jogszabálysértés konkrét voltát alátámasztó, azzal ok-okozati összefüggésben levő jogi okfejtés nincs.

[27] A kérelmezett sérelmezte a Pp. 166. §-a megsértését. Az (1) bekezdés a felek egyező előadása vagy az egyik fél által előadott és másik fél által kétségbe nem volt előadása miatt a bizonyítás nélkül megállapítható tények körét tartalmazza. A jogvitában az i.-i helyzet megítélésében sem egyező előadás, sem kétségbe nem volt állítás nem merült fel, és köztudomású tényként a háborús helyzetre maga a kérelmezett hivatkozott [Pp. 266. § (2) bekezdés].

[28] A kérelmezett sérelmezte a Pp. 346. § megsértését. A hivatkozott eljárásjogi jogszabályhely az ítélet tartalmi követelményeit hét bekezdésben rögzíti. A kérelmezett nem specifikálta a konkrét jogszabályhelyet, ezért a Kúria a vizsgálatot mellőzte.

[29] A másodfokú bíróság anyagi jogi felülbírálati jogkörét tartalmazó Pp. 369. § (3) bekezdése az elsőfokú bíróság jogkövetkeztetésétől eltérő jogkövetkeztetés levonásának eljárásjogi lehetősége. Önmagában az, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérő jogkövetkeztetésre jut, az eljárásjogi jogszabályhely megsértését nem alapozza meg, mivel éppen a felhívott jogszabályhely teremti meg ennek eljárásjogi alapját.

[30] Az érdemben elbírálható felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[31] A kérelmezett felülvizsgálati kérelmében lényegében a bizonyítékok téves felülmérlegelését sérelmezte [Pp. 279. § (1) bekezdés]. Érvelése szerint a kérelmező nem bizonyította állításait, az általa hivatkozott különböző hírforrások nem minősülnek bizonyítéknak, különösen nem köztudomású ténynek. Megismételte, hogy a gyerekeket a

szokásos tartózkodási helyükre, I.-be történő visszavitele testi vagy lelki károsodásnak tenné ki.

[32] A Kúria elfogadta a jogerős végzés jogkövetkeztetését.

[33] Tévesen érvel a kérelmezett a kérelmező bizonyítási kötelezettségével. A Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontjának bizonyítása – ahogy azt a Hágai Egyezmény hivatkozott szakasza kifejezetten rögzíti is – a bizonyítás kötelezettségét a kérelmezettre terheli. A kérelmezőnek a visszavitel megtagadása körében bizonyítási kötelezettsége nincs. Alaptalan ezért a Pp. 320. § (1) bekezdésére való hivatkozás is: a kérelmezett kötelezettsége volt, hogy állítása alátámasztásául szolgáló bizonyítékok (okiratok) a bíróság rendelkezésére álljanak.

[34] A kérelmezett által felhívott nemzetközi egyezmények (Hágai Egyezmény, New York-i Egyezmény) kiemelten hangsúlyozzák a kiskorú gyermek érdekének elsődlegességét, amely minden vele kapcsolatos ügyben az eljáró hatóságok, bíróságok döntésének zsinórmértéke kell legyen. A feladatuk, hogy az egymással versengő érdekek – a gyermek, a szülők és a közrend – között az ilyen ügyekben biztosított mérlegelési jogkörükön belül a gyermek alapvető érdekét szem előtt tartva méltányos egyensúlyt teremtsenek. Döntésükben tehát elsődlegesen nem a szülők érdekeit, motivációit értékelik, hanem a gyermek kiegyensúlyozott fejlődésének biztosítását, nyugodt környezetben való nevelkedését, harmonikus személyiségfejlődésének optimális lehetőségét kell (a konkrét körülmények és lehetőséget keretei között) megtalálniuk.

[35] A gyermek érdekeinek védelme során két szempont értékelendő. Egyrészt a gyermeknek a családjához való kötődését fenn kell tartani, kivéve azokat az eseteket, amikor a család különösen alkalmatlannak bizonyul. Ebből következik, hogy a családi kötelékek csak nagyon kivételes körülmények között szakíthatók meg, és hogy mindent meg kell tenni a személyes kapcsolatok megőrzése, valamint adott esetben a család „újraépítése” érdekében. Másrészt nyilvánvalóan a gyermek érdeke is az, hogy fejlődése egészséges környezetben történjen, és a szülő nem jogosult olyan intézkedések meghozatalára, amelyek a gyermek egészségét és fejlődését károsítanák.

[36] Ezen alapul a Hágai Egyezmény szabályozása, amely megköveteli a jogellenesen elvitt gyermek azonnali visszavitelét, kivéve, ha fennáll annak a súlyos veszélye, hogy a gyermek visszavitele testi vagy lelki károsodásnak tenné ki, vagy más módon tűrhetetlen helyzetbe hozná (13. cikk b) pont).

[37] A kérelmezett helyesen hivatkozott felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontját az Emberi Jogok Európai Egyezményével összhangban kell értelmezni. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikkéből következik, hogy a gyermek visszavitelét a Hágai Egyezmény szerinti eljárásban sem lehet automatikusan vagy mechanikusan elrendelni. A gyermek érdeke számos egyéni körülménytől függ, különösen életkorától és érettségi szintjétől, szülei jelenlététől vagy hiányától, valamint környezetétől és tapasztalataitól. Ezeket az érdekeket a nemzeti hatóságoknak, bíróságoknak minden egyes esetben egyedileg kell értékelni (Hokkanen v. Finnország no. 299-A; Tiemann v. Franciaország és Németország nos. 47457/99 és 47458/99).

[38] Az eljáró bíróságok a kiskorú gyermekek érdekeinek ezt az egyéniesített vizsgálatát – nem minden részletre kiterjedően, de a döntés meghozatalához elégséges mértékben – elvégezték és I. állam biztonsági helyzetének megítélése szempontjából eltérő következtetésre jutottak.

[39] A jogvita lényege – a Hágai Egyezmény 13. cikk b) pontjára alapítva – az volt, hogy a gyermekek alapvető érdekét sérti-e egy olyan szokásos tartózkodási helyre való (főszabály szerinti) visszavitel, amelyben fegyveres cselekmények zajlanak, a jogellenes helyzet megszüntetése érdekében a gyermekek visszavitelét a bíróság a célország veszélyessége miatt megtagadhatja-e.

[40] A szokásos tartózkodási hely államában olyan súlyos veszélynek kell fennállnia, amelyet az adott állam nem tud vagy nem akar elhárítani (Frederich v. Frederich (I 82). Két mérlegelendő gyermeki érdek áll tehát egymással szemben: a szokásos tartózkodási helyre való visszavitel vagy a gyermek biztonságos fejlődése, azaz mikor tekinthető egy fegyveres konfliktus olyan súlyúnak, amely a teljes országban a gyermek egészséges fejlődéshez való jogát súlyosan veszélyezteti.

[41] Fegyveres konfliktus akkor áll fenn, amikor az államok fegyveres erőhöz folyamodnak, vagy egy államon belül kormányzati hatóságok és szervezett fegyveres csoportok állnak egymással fegyveresen szemben (Prosecutor v.Tadic IT-94-1).

[42] I. állam, mint a gyermek szempontjából veszélyesnek/nem veszélyesnek tekintett ország megítélése több ügyben felmerült. A Freier v. Freier ügyben (I.133) a bíróság nem fogadta el a háborús zónára való hivatkozást. Rámutatott arra, hogy az iskolák nem zártak be, az üzletek nyitva voltak, nincs megalapozott bizonyíték arra, hogy I. háborús övezet lenne. Ugyancsak a hétköznapi élet zavartalanságára mutatott rá a bíróság az A. v. A. ügyben (I. 487), az ellenségeskedés ellenére a lakosság normálisan végzi a napi teendőit, a terrorizmus pedig nem ismer határokat. A V. L. K. ügyben (I. 519) pedig abban foglalt állást, hogy önmagában az, hogy egy országban általában jelentős kockázata van a jövőben terrortámadásnak, még nem jelenti a visszavitel megtagadását megalapozó közvetlen, konkrét veszélyt.

[43] A fentiekből egyértelműen levonható az a következtetés, hogy I. államban a terrortámadások lehetősége ugyan fokozottabb volt más országokhoz képest, mégsem minősült olyan országnak, amelyben a gyermek súlyos veszélyhelyzetnek lenne kitéve.

[44] A fenti esetektől a jelen ügy annyiban eltér, hogy a 2024. október 7-i terrortámadással a helyzet új szintet lépett: az i.-i hadsereg fegyveres erőhöz folyamodott a szervezett fegyveres csoportokkal szemben. A harci cselekmények döntően a gázai övezetre koncentráálódtak (a Kúria a jogerős döntés utáni iráni támadást nem értékelhette). Az i.-p. konfliktus (a korábban is fennálló bárhol, bármikor lehetséges egyéni terrortámadást kivéve) földrajzilag körbehatárolható helyű napi fegyveres összeütközésbe torkollt.

[45] Tény azonban az is, hogy az ország mindennapi élete változatlanul zajlott: az iskolák, kereskedelmi egységek kinyitottak, a közigazgatás működött, az egészségügyi ellátás biztosított, az országban a szokásos életvitel nem változott. Azt a kérelmezett sem vitatta, hogy I.-ben az állami intézmények és szolgáltatások – egyes városokban ideiglenes kivételekkel – működnek, az állam mindent megtesz az állampolgárok védelme és biztonsága érdekében.

[46] A jogvitában tehát a bizonyítékok mérlegelését abból a szempontból kellett értékelni, hogy a gyermekek I. egész területén közvetlen, konkrét veszélynek vannak-e kitéve. Ezt pedig a kérelmezett – a helyzetre vonatkozó általánosságokon túl – nem bizonyította.

[47] A Kúria következetes joggyakorlata alapján nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, kizárólag az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.21.474/2011. megjelent: BH2013. 119.).

[48] A Kúria mindezekre figyelemmel nem találta megállapíthatónak a kérelmezett felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabálysértéseket, ezért a jogerős végzést a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[49] Végül a Kúria rámutat arra, hogy a jogerős végzést követően kialakult helyzet kezelésében a különélő szülőknek fokozott felelősségük van, gyermekeik testi-lelki épségének biztosítása érdekében együttműködni kötelesek, saját vélt vagy valós sérelmeiket félretéve, legjobb tudásuk szerint mindent meg kell tenniük gyermekeik biztonságáért.

[50] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes kérelmezettet a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte – figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára – a kérelmező felszámított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Az eljárás a szülői felelősséget érintő nemzetközi igazságügyi együttműködésről szóló 2021. évi LXII. törvény 11. § (4) bekezdése alapján tárgyi költségmentes.

[51] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyalás megtartása nélkül bírálta el [Pp. 405. § (1) bekezdése alapján, a Pp. 376. § (1) bekezdés].

[52] A végzés elleni felülvizsgálat kizárt [Pp. 407. § (1) bekezdés d) pont].

Budapest, 2025. július 8.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Osztovits András s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő